

GXGP" XQQTUVGNNGP<"

Op deze wijze wil ik mij aan een ieder voorstellen, die mij nog niet heeft ontmoet.

Op 1 januari 1987 ben ik in Hernesseroord gestart in de functie van Directeur Behandelzaken. Op zich een **pkgwyg**" functie, tevens bedoeld om te zijnder tijd Dr. Roelofs op te volgen.

Gezien het vele **ygtm**" dat er ligt en de moeilijke tijd **ycctkp**" de zwakzinnigenzorg momenteel verkeert, is het plezierig om met een "tijdelijke" uitbreiding van de directie te kunnen **ygtmgp0**"

Naast mijn **ygtm**" ben ik ook huisvader van een gezin met 3 jongens van 4, 6 en 8 jaar.

Aangaande mijn opleiding en werkervaring het volgende:
De artsopleiding heb ik gevolgd bij de universiteit te Nijmegen. Tijdens mijn militaire dienst heb ik 7 maanden als paviljoensarts bij "Maria Roepaan", een instituut voor geestelijk gehandicapten te Ottersum, gewerkt. Dat was voor mij het eerste contact met de zwakzinnigenzorg. Na de militaire dienst heb ik de huisartsopleiding gedaan.

Per 1 december 1981 ben ik als paviljoensarts bij de or. Mr. Willem v.d. Berghstichting te Noordwijk gaan werken. In die vijf jaar heb ik zodoende met alle "ins and outs" van de zorg te maken gehad. Zowel als behandelaar, begeleider en als staflid.

In de Jaren ben ik mij ook landelijk met de zwakzinnigenzorg gaan bezighouden. Sinds twee jaar ben ik secretaris van het bestuur van de Nederlandse Vereniging van Artsen in de zwakzinnigenzorg. Een vereniging die zich zowel met zorginhoudelijke als met beleidsaspecten bezig houdt. In dat kader is er ook een opleiding gestart voor de artsen in de zwakzinnigenzorg. zelf heb ik de eerste cursus gevolgd.

Gezien het **werk** dat ik heb gedaan, kreeg ik steeds meer belangstelling voor de beleidskanten, hetgeen resulteerde in het solliciteren naar deze functie.

zoals gezegd: Een start in een moeilijke tijd. Een tijd waarin begrippen als "solidariteit" en "teamgeest" flink aangesproken worden, maar ook wezenlijk zijn om samen voor en met onze bewoners dit dal door te komen.

Kijkend naar de toekomst hoop ik op een goede samenwerking en een plezierige werksfeer.

L. BOEKHOFF
DIRECTEUR BEHANDELZAKEN

HET KRAAIENEST

De "euthanasie" in het VU-ziekenhuis.

De complete pers is er bovenop gedoken: op de "euthanasie" door verpleegkundigen op een afdeling in het VU-ziekenhuis in Amsterdam. Uitgebreide analyses, verklaringen, beschuldigende vingers. zo'n reactie vind ik teleurstellend. In zijn algemeenheid denk ik dat je niet te veel moet spreken over situaties waar je te weinig van af weet om je een goed oordeel te kunnen vormen. En welke buitenstaander zal precies de gevoelens kunnen peilen die de verpleegkundigen tot hun daad brachten? voor ik nu de indruk **wak**, een en ander te willen goedpraten (misschien wel omdat het het ziekenhuis betreft bij de universiteit **waar** ik zelf gestudeerd heb, en daar dus geen **kwaad** van wil horen), wil ik duidelijk stellen, dat wat er gebeurd is, natuurlijk volstrekt verwerpelijk is. Een verder oordeel en vonnis komt echter de rechter toe, en niet omstanders (zoals **wij**).